

Tal ved at miste, maatte vel være Værnepligts-
fritagelsen, der udslettedes ved den almindelige
Værnepligts Indførelse; men for dennes almin-
delige Indførelse tale saa overordentlig mange
Grunde, at det forekommer mig, at selv de, der
strax udstreves — og iblandt dem var jeg per-
sonlig — og som derfor maae synes haardest at
have lidt derunder, maae erkjende det fuldstæn-
digt Retfærdige deri.

Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt
anden Valgfreds omtalte idag atter et Punkt,
som tidligere har været Gjenstand for nogen
Meningsudveksling mellem os, nemlig Spørgs-
maalet, om man skal sætte et vist Maximum
for den Bevilling af Udgifter, som de commu-
nale Bestyrelser kunne paalægge i communale
Diene. Jeg maa tilstaae, at jeg i den Hen-
seende ikke kan være enig med ham, men at
jeg, hvad dette Punkt angaar, hylber Forslag-
et saaledes, som det er kommet til os fra det
andet Thing, og ikke saaledes, som det er fore-
lagt af Regjeringen. Enhver, der har gjennem-
gaaet Forskjellighederne i Loven, som den var
forelagt, og som den nu er kommen til os fra
Landsthinget, vil have seet, at Regjeringens
Forslag i den her omtalte Henseende er un-
dergaaet en Forandring. Jeg troer ikke, at
man behøver at frygte for, at Communalbesty-
relserne, der udgaae af selve Befolkningens
Valg, ville foretage Udgifter, som i højere
Grad end nødvendigt ville trykke deres Vælgere.
Jeg troer, at den eneste Frygt, man kan have,
er, at Nutiden temmelig stærkt kan trække paa
Fremtiden, og jeg mener derfor, at der i saa
Henseende maa tages Bestemmelser, men ei
heller videre. Jeg skal med det Samme berøre
et andet Punkt, som fremkom fra den ærede
Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts første
Valgfreds (Thune), og som tidligere ikke er be-
svaret, nemlig angaaende Regnskabsaflæggelsen.
Hans Bemærkninger i saa Henseende troer jeg
gjælde kun det oprindelige Udkast og ikke det,
som er kommet fra Landsthinget. Som Lov-
udkastet nu foreligger, er det bestemt, at Regn-
skabsaaret for alle de deri omtalte Regnskaber
skal ligesom Statsregnskabet, gaae fra 1ste April
til 1ste April. Jeg skal ikke opholde det ærede
Thing videre, men forøvrigt henholde mig til,

hvad der er udtalt af dem, der før mig have
talt til Forsvar for den foreliggende Lov.

Fallesen: Man er, mine Herrer, i en
vanskelig Stilling, naar man vil imøbegaae
Yttringer af den ærede Rigsdagsmand for Hol-
bø Amts anden Valgfreds (Tscherning). Der
er altid saameget Godt og Rigtigt i, hvad den
ærede Rigsdagsmand siger, han udtrykker sig
med saamegen Varme og med saa stor Velsa-
lenhed, og der staaer en saa uegennyttig
Personlighed bagved, at hans Ord faae
en Vægt, hvis Indtryk det er vanskeligt
at udslette. Men just fordi hans Ord have
denne Vægt, kunne Yttringer fra ham blive
udlagte og faae en Betydning, som de maafee
ikke ville have, naar de kom fra andre Sider,
og netop derfor maae de imøbegaaes. Den
ærede Rigsdagsmand udtalte sig med stor Styrke
imod Intelligentsen; han brugte Ordet „Intel-
ligent“ som et Haansord, og han talte om, at
de Intelligente kastede Stavn paa os. Det er
disse Yttringer, jeg vil tillade mig at imøbegaae,
og som jeg vil haabe, at det ærede Medlem
ved nærmere Overveelse vil finde det urig-
tigt at have brugt. Er der ikke en stor Mod-
sigelse i, at det ærede Medlem, der selv er saa
kundskabrig, der selv saa rigeligt har nydt
af Kundskabens Frugt, at han foragter dem,
der ere i Besiddelse af Kundskaber? Er der ikke
en stor Modsigelse i, at det ærede Medlem,
der i Forbindelse med Thingets øvrige Med-
lemmer aarlig voterer den ene Sum ef-
ter den anden til Kundskabers Udbredelse
iblandt Folket, at han haaner Kundskaben?
Er der ikke en stor Modsigelse i at sige til den
Unge: Arbeid, stræb efter at samle Kundskab,
og naar den Unge da ved sin Flid har erhver-
vet sig Kundskaber, naar han er bleven in-
telligent — thi hvad er intelligent, er det
ikke indsigtsfuld? — Intelligents er det ikke
Indsigt, er det ikke sund Sands i Forbindelse
med Kundskab? — er der ikke stor Modsigelse
i, naar da Ungdommen er bleven indsigtsfuld,
naar den har erhvervet sig den Kundskab, man
attraaede, da at forhaane den, da at udraabe
sit vædctis imod den? Det er ikke i sin
Orden; det kan den ærede Rigsdagsmand ikke
mene. Den ærede Rigsdagsmand sætter be-